

Η Repsol έπεσε
θύμα και του
παρασκηνίου...

Ο «θησαυρός» της Βάκα Μουέρτα και το κλείσιμο του ματιού στο Πεκίνο

Η ΕΚΔΙΩΣΗ της Repsol έχει παρασκήνιο που δύσκολα γίνεται ορατό με την πρώτη ματιά. Γίνεται μερικούς μήνες μετά την ανακάλυψη μεγάλων κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στην περιοχή Βάκα Μουέρτα, που μπορούν να καταστήσουν την Αργεντινή τρίτη χώρα παγκοσμίως σε κοιτάσματα αερίου. Το πρόβλημα είναι ότι τα κοιτάσματα βρίσκονται σε βραχώδες έδαφος και η εξόρυξή τους είναι δύσκολη και κοστοβόρα.

Με το καθεστώς που επικρατεί στην Αργεντινή, η Repsol δεν ήθελε να επενδύσει σε αυτό το σχέδιο και θα

έπρεπε να το κάνει κάποιος άλλος. Σε αυτό το σημείο μπαίνουν στο παιχνίδι οι Κινέζοι, που επί μία πενταετία διαπραγματεύονται την εξαγορά μεριδίου της Repsol στην YPF.

Η κίνηση της Φερνάντες τινάζει στον αέρα αυτές τις διαπραγματεύσεις μεταξύ της Repsol και της Sinorec (η οποία φέρεται να ήταν διατεθειμένη να πληρώσει 15 δισ. δολάρια για το ποσοστό της Repsol), καθώς το πιθανότερο πλέον είναι η κινεζική εταιρία να αποτραπηθεί. Μάλιστα, ο διευθύνων σύμβουλος της Repsol **Αντόνιο Μπρουφάου** είπε: «Οι Κινέζοι δεν είναι ηλίθιοι», εννοώντας προφανώς ότι δεν θα αναμειχθούν σε μία υπόθεση χωρίς να είναι σίγουροι ότι δεν θα τους προκύψει στο μέλλον ανάλογη παρέμβαση από την αργεντινική κυβέρνηση.

Προς το παρόν, λοιπόν, οι Κινέζοι μπαίνουν σε «λίστα αναμονής». Τα κοιτάσματα της Βάκα Μουέρτα όμως είναι εκεί και περιμένουν τα γεωτρήματα. Ισως έτσι να εξηγείται και η χλιαρή αντίδραση των ΗΠΑ...

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ

Η Φερνάντες «φουλάρει» το ρεζερβουάρ της έντασης

Τα γεγονότα της τελευταίας εβδομάδας με αφορμή την έναρξη των διαδικασιών για την επανακρατικοποίηση της πετρελαϊκής εταιρίας της Αργεντινής YPF επιβεβαιώνουν την απόφαση της κυβέρνησης του Μπουένος Αϊρες να προχωρήσει στο σχεδιασμό της οικονομίας έξω από τις διεθνείς νόρμες, αδιαφορώντας εν μέρει για το αν θα αποκαταρριστεί από το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα, επιλέγοντας λύσεις που λειτουργούν θεικά σε άλλες γειτονικές χώρες.

«Ο περονισμός σε όλο του το μεγαλείο», έγραφαν οι επικριτές της **Κριστίνα Φερνάντες** σε διάφορα ξένα ΜΜΕ αυτή την εβδομάδα. Το μότο για την υπόθεση της «αρπαγής» των μετοχών της ισπανικής Repsol στην YPF θα μπορούσε να ήταν και «γκρεμίζουμε το νεοφιλελευθερισμό». Ωστόσο, η υπόθεση είναι αρκετά πιο πολύπλοκη και αφορά σύγκρουση τεράστιων επιχειρηματικών συμφερόντων και γεωπολιτικής στρατηγικής.

Η πρόεδρος της Αργεντινής απέστειλε αυτή την εβδομάδα στο Κογκρέσο το νόμο που φέρνει ξανά σε κρατικά χέρια την YPF με ποσοστό 51%, χαρακτηρίζοντας τα πετρέλαια στρατηγικό τομέα για την οικονομία της χώρας. Η Μαδρίτη έφτασε στα πρόθυρα νευρικής κρί-

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

σης, με την κυβέρνηση του **Μαριάνο Ραχόι** να δείχνει πλήρως αποσυντονισμένη, να εκτοξεύει απειλές για μελλοντικά αντίποινα και να διατρανώνει ότι «η επίθεση στη Repsol είναι επίθεση στην Ισπανία και τον ισπανικό λαό»...

Η αντίδραση της Ισπανίας ήταν τέτοια που κάποια ξένα ΜΜΕ έφτασαν στο σημείο να θυμίσουν τη μάχη του Αγιακούτσο (στο σημερινό Περού) το 1824, όπου εκεί ουσιαστικά τελείωσε και η ισπανική αποικιοκρατία στη Λατινική Αμερική, προφανώς επιθυμώντας να στιγματίσουν τη συμπεριφορά της απέναντι σε μία κυρίαρχη χώρα.

Η ιστορία της ιδιωτικοποίησης της YPF ξεκινά στις αρχές της δεκαετίας του 1990, με το κύμα των ιδιωτικοποιήσεων που επέβαλαν οι νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις του **Κάρλος Μένεμ**. Το 1998 η εταιρία πωλείται στη Repsol και μετά τη χρεοκοπία της χώρας, το 2001, ο τότε πρόεδρος **Νέστορ Κίρχνερ** -σύζυγος της σημερινής προέδρου- στην προσπάθεια «αποφιλελευθεροποίησης» της οικονομίας υποχρέωσε τη Repsol να πάρει τοπικό συνέταιρο και έτσι μπήκε στην YPF με ποσοστό 25% ο όμιλος Petersen της οικογένειας Εσκενάζι. Βέβαια, ο Κίρχνερ ενόνησε τον **Σεμπασιτιάν Εσκενάζι**,

σε μια συναλλαγή που χαρακτηρίστηκε «σκάνδαλο», καθώς ο επιχειρηματίας δεν έβαλε λεφτά από την τσέπη του, αλλά πλήρωσε τη Repsol με μελλοντικά έσοδα από το πετρέλαιο.

Μείωση παραγωγής

Και φτάνουμε στο σήμερα. Μετά από μια σειρά κρατικοποιήσεων, επιβολής προστατευτικών μέτρων για το εμπόριο και άλλα τέτοια «σοσιαλιστικά», η Φερνάντες προχώρησε στην κρατικοποίηση της μεγαλύτερης εταιρίας, αιτιολογώντας την απόφασή της λέγοντας ότι η παρουσία της Repsol στην Αργεντινή έχει αφήσει τη χώρα χωρίς πετρέλαιο. Και όντως αυτό συνέβη. Από το 1998 ως το 2011 η παραγωγή πετρελαίου στην Αργεντινή μειώθηκε κατά 15,9 εκατομμύρια κυβικά, από τα οποία η Repsol ήταν υπεύθυνη για τα 8,6 εκατομμύρια.

Πέρσι, ύστερα από 17 χρόνια, η

Το όραμα για ενεργειακή αυτονομία της

Η ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ δηλώνει την αποφασιστική στροφή της Αργεντινής σε μία περιφερειακή οικονομική και ενεργειακή πολιτική, καθώς -όπως έχει πει η ίδια- επιλέγει για κύριο συνέταιρό της τη Βραζιλία.

Επίσης τονίζει ότι στόχος είναι η ενεργειακή αυτονομία της Λατινικής Αμερικής και ότι σύντομα θα μπει και η Βενεζουέλα του **Ούγκο Τσάβες** στη MERCOSUR (Κοινή Αγορά του Νότου, στην οποία προς το παρόν συμμετέχουν Αργεντινή, Βραζιλία, Ουρουγουάη και Παραγουάη), για να κλείσει το «ενεργειακό δαχτυλίδι» της Νοτίου Αμερικής.

Η ισπανική κυβέρνηση δήλωσε ότι θα διεκδικήσει ό,τι προβλέπεται από το Διεθνές Δί-

καιο, βάσει του οποίου η Αργεντινή έπρεπε να κάνει δημόσια προσφορά για το 100% των μετοχών της Repsol στην YPF.

Ως εκ τούτου, απαιτεί από τη λατινοαμερικανική χώρα 8 δισ. ευρώ για τη συμμετοχή της στην YPF (με βάση την τιμή της μετοχής της που βρίσκεται κοντά στα 45 δολάρια). Η απάντηση του Μπουένος Αϊρες ήταν ότι αυτά τα χρήματα αποκλείεται να

Η Μαδρίτη απαιτεί 8 δισ. ευρώ από το Μπουένος Αϊρες για τη συμμετοχή της στην αργεντινική YPF

τα πάρει η εταιρία...

Μερίδα του ισπανικού Τύπου ήταν ιδιαίτερα καυστική για την εκτόξευση απειλών των Ισπανών αξιωματούχων, που φάνηκε ότι δεν είχαν ένα σχέδιο Β για την αντιμετώπιση της κατάστασης και γελοιοποιήθηκαν ανακοινώνοντας αντίποινα που θα... ανακοινωθούν μελλοντικά.

«Χλιαρές» οι ΗΠΑ

Την πλευρά της Ισπανίας πήρε η κυβέρνηση του Μεξικού (η κρατική πετρελαϊκή Pemex είναι ο μεγαλομέτοχος της Repsol), ενώ χλιαρή ήταν η αντίδραση των ΗΠΑ που διεμήνυσαν ότι η Αργεντινή θα πρέπει να αιτιολογήσει την απόφασή της.

Αναμενόμενη αντίδραση, καθώς η Φερνάντες φρόντισε να «βάλει χέρι»

Η Κριστίνα Φερνάντες
επιλέγει πλέον το... τανγκό
με τους γείτονες της
Αργεντινής. > REUTERS